Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 786
Marți 7 noiembrie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

TRĂIASCĂ A 44-a ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE!

Glorioasa aniversare a Marelui Octombrie

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a deschis pentru prima oară în lume posibilitatea creării unei societăți noi în care nu mai există stăpîni și robi, asupriți și asupritori. Muncitorii și țăranii săraci din Rusia, sfărîmînd domnia claselor exploatatoare, au creat pe a șasea parte a Pămîntului un stat de tip nou, statul socialist, o democrație de tip nou, democrația pentru cei ce muncesc.

În trecut, Rusia era considerată țara barosului și a roabei, a plugului de lemn și vîrtelniței, țara paielor și a curmeiului, era socotită țara lămpii de gaz și a opaițului. Astăzi Uniunea Sovietică este țara tehnicii înaintate, a mașinilor supraputernice și a aparatelor de precizie, a liniilor automate, a mașinilor electronice de calcul, a celor mai puternice centrale electrice din lume și a navelor cosmice. Victoriile epocale dobîndite de poporul sovietic în domeniul dezvoltării industriei, tehnicii și științei și-au găsit o strălucită oglindire în succesele înregistrate pe drumul cuceririi cosmosului, culminînd cu zborurile cosmice în jurul Planetei noastre înfăptuite de Iuri Gagarin și Gherman Titov.

Mari realizări s-au dobîndit în acest timp și în agricultura Uniunii Sovietice. Bizuindu-se pe tehnica înaintată și pe realizările științei agricole, oamenii muncii din agricultura U.R.S.S. înfăptuiesc cu succes sarcinile mari ce le-au fost trasate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Forța pe care o reprezintă astăzi tehnica în agricultura Uniunii Sovietice este ilustrată și de faptul că numai în perioada 1956—1960 au fost livrate agriculturii 747.000 de tractoare, precum și multe alte mijloace tehnice. Întărirea bazei tehnico-materiale a colhozurilor și sovhozurilor, alături de alte măsuri luate de partidul comunist în scopul dezvoltării agriculturii, au făcut ca în ultimii 5 ani, producția globală agricolă să crească cu 43 la sută, în comparație cu cincinalul precedent.

În sistemul de măsuri înfăptuite de partid în privința dezvoltării agriculturii un loc de frunte îl deține valorificarea pămînturilor înțelenite. În stepele nesfîrșite ai Kazahstanului, Siberiei, ale regiunii Volgăi, Uralului și altor regiuni răsăritene au fost desțelenite și puse în slujba poporului sovietic 41,8 milioane hectare de noi terenuri. În prezent pămînturile desțelenite dau peste 40 la sută din întreaga cantitate de cereale achiziționate în țară. Valorificarea pămînturilor înțelenite este o măreață faptă de eroism a poporului sovietic în construcția comunismului.

Realizările epocale ale oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate sînt o strălucită confirmare a justeței liniei politice a P.C.U.S., a Comitetului său Central leninist. Ele au pregătit baza de pornire pentru trecerea de la socialism la comunism, ele formează temelia planului concret de construire a comunismului cuprins în noul Program al P.C.U.S. adoptat de Congresul al XXII-lea al Partidului.

Revoluția din Octombrie a exercitat o puternică înrîurire asupra destinelor întregii omeniri. Sub influența Marelui Octombrie, lupta milioanelor de asupriți și exploatați din țările capitaliste, în frunte cu clasa muncitoare, a intrat într-o fază nouă. Pe calea largă a socialismului deschisă de Revoluția din Octombrie și învățînd din experiența Uniunii Sovietice, au pășit în deceniul al 5-lea al secolului nostru un șir de țări din Europa și Asia. Socialismul s-a transformat într-un sistem mondial ; aceasta constituie cel mai mare eveniment din istoria mondială după victoria în Rusia a Marii Revoluții Socialiste din 1917. În ultimii ani, sistemul socialist a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale. Victoria deplină a socialismului a fost asigurată.

Apariția și consolidarea socialismului a dat un nou și puternic avînt luptei de eliberare națională a popoarelor coloniale, a marcat începutul erei eliberării popoarelor asuprite. Pe ruinele imperiilor coloniale au luat naștere 42 de state suverane și nu mai e departe ziua cînd popoarele vor lichida complet și pentru totdeauna rușinosul sistem colonial.

Ideile Marelui Octombrie au dat și dau roade minunate și în țara noastră. Ele au călăuzit clasa muncitoare de la noi, sub conducerea partidului, în lupta pentru cucerirea puterii, ele ne luminează astăzi calea în înfăptuirea minunatei opere de desăvîrșire a construcției socialiste. Pretutindeni în satele și orașele țării masele muncitoare dau viață sarcinilor mărețe trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. ; poporul nostru își aduce contribuția sa la întărirea sistemului mondial socialist, la efortul comun pentru obținerea victoriei socialismului în întrecerea cu capitalismul.

Anul acesta sărbătorim aniversarea Marelui Octombrie în momentul cînd în mințile și inimile noastre stăruie puternicul ecou al lucrărilor celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., eveniment de uriașă însemnătate internațională. Congresul a făcut bilanțul strălucitelor victorii obținute de Patria Marelui Octombrie în cei 44 de ani de la victoria Revoluției Socialiste și a stabilit căile concrete ale construirii comunismului în Uniunea Sovietică. Congresul a adus o contribuție deosebită la îmbogățirea tezaurului învățăturii marxist-leniniste. Nu poate exista om al muncii care să nu privească cu însuflețire și admirație obiectivele noului Program al P.C.U.S., care să nu se simtă mîndru că trăiește vremurile cînd se înfăptuiesc cele mai înaripate visuri ale omenirii. Poporul nostru, ca și popoarele celorlalte țări socialiste, vede în noul Program al P.C.U.S. imaginea propriului său viitor de înflorire multilaterală, de înaltă bunăstare materială și culturală.

În cei 44 de ani de existență a sa, Patria Revoluției din Octombrie a luptat neobosit pentru pace, pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice elaborate de marele Lenin. Prin întreaga desfășurare a lucrărilor sale, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a înălțat și mai sus steagul luptei pentru triumful principiilor leniniste ale coexistenței pașnice — temelia politicii externe a Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste, a chemat popoarele la vigilență, la luptă unită pentru a zădărnici uneltirile cercurilor imperialiste agresive.

Marile înfăptuiri de importanță istorică mondială petrecute în răstimpul ce a trecut de la Revoluția Socialistă din Octombrie, oglindesc marșul triumfal al învățăturii marxist-leniniste. Ideile marxism-leninismului luminează popoarelor drumul spre victoria comunismului, ziua de mîine a întregii omeniri.

Cîntecul Revoluției

Mihail Isakovski
(U.R.S.S.)

Pe ogorul, ieri în sărăcie,
începînd din anii furtunoși
am luptat să-nsămînțăm în glie
grîu bogat sub steagul nostru roș.

Căutam mai ieri în van spre astre...
Dar prin vuiet bezna am lovit,
și ți-am spus, revoltă, de dezastre
ce prin triștii ani ne-au istovit.

Lîngă tine mărșuiam, slăvit-o ;
nopți adînci și sînge, brume, ger —
dar neleguea crunt am căsăpit-o
frați cu tine sub înaltul cer.

Codrii deși, adînci, ne auziră
ca și tine doina an de an,
și în vis și-alean se ogoiră
chinurile vieții de țăran.

În bordeie ce știau doar moarte —
trai mai bun mereu tu ne-ai adus.
Despre pîine, libertate, carte
prima dată numai tu ne-ai spus.

Și însuflețiți de gînduri bune,
țării sovietice feciori,
mers-am cu tărie către mîine
ca stăpîni pe țarnă și pe zări.

Noi furtuni nu știm de s-or abate,
valuri nu știm de vom înfrunta —
însă știm că mai presus de toate,
jefuită nu te vom lăsa.

În romînește
de GEORGE DEMETRU PAN

În cinstea marii sărbători

S-a aprins „Lampa lui Ilici"

De curînd, în cinstea zilei de 7 Noiembrie, în comunele Jareni, Breaza și Gănești din regiunea Mureș Autonomă Maghiară au fost terminate lucrările de electrificare. Pînă acum numărul comunelor electrificate în această regiune se ridică la 100. În anul 1962 se va mai introduce rețeaua electrică în alte 35 comune din regiunea Mureș Autonomă Maghiară.

Cu cinci zile înainte de termen

Muncind cu hărnicie pentru a termina la timp însămînțările de toamnă, mecanizatorii de la gospodăriile de stat Dămienești și Parincea, regiunea Bacău, au obținut în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 7 Noiembrie, importante depășiri ale normelor zilnice.

Ca urmare a folosirii din plin a întregii capacități de lucru a agregatelor ele au terminat însămînțările pe 900 hectare și respectiv 350 hectare, cu cinci zile înainte de termenul prevăzut.

Cele mai frumoase rezultate la G.A.S. Dămienești au fost obținute de tractoriștii Gheorghe Gheorghe, Stoica Jenică și Ștefan Vasile. La G.A.S. Parincea, fruntași la însămînțări au fost comuniștii Istrate Ioan, Ancuța Mircea, Ancuța Vasile și Calcaval Alexandru.

Angajamentul a fost realizat

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Fetești s-au angajat în cinstea zilei de 7 Noiembrie să termine recoltarea culturilor tîrzii.

In ziua de 3 noiembrie, gospodăria a terminat recoltarea celor peste 2.000 de ha. cu porumb, depășind planul de producție cu cca. 1400 de kg la ha. O dată cu recoltarea porumbului gospodăria și-a încheiat complect campania recoltărilor de toamnă.

Comuniștii din această unitate au raportat cu mîndrie Comitetului raional P.M.R. că în acest an gospodăria de stat Fetești și-a îndeplinit planul la toți indicii depășindu-se beneficiul planificat cu peste 1.400.000 lei. După datele preliminare, gospodăria va realiza în acest an un beneficiu de circa 4.500.000 lei.

În continuă creștere

Contribuția gospodăriilor de stat la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse animale a crescut an de an. Pînă la 1 noiembrie a.c., de pildă gospodăriile de stat au livrat cu 738.000 de hl. mai mult lapte și cu 6.600.000 de bucăți mai multe ouă decît în primele zece luni ale anului trecut.

Și-au îndeplinit planul anual

Antrenați de către comitetul sindicatului într-o vie întrecere socialistă, mecanizatorii din S.M.T.-urile dobrogene au obținut în cinstea zilei de 7 Noiembrie importante succese pe linia îndeplinirii sarcinilor de producție. Astfel, la data de 1 noiembrie mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin au raportat atît îndeplinirea planului pe întreaga campanie de toamnă, cît și depășirea prevederilor planului anual de producție. **Pînă la acea dată S.M.T. Cobadin realizase un volum global de 83.412 hantri, cu 1.112 hantri peste planul anual. Față de cei 25.795 hantri planificați în campania de toamnă au fost realizați 28.699 hantri.**

Dintre tractoriști, în fruntea întrecerii pentru lucrări de cea mai bună calitate executate pe ogoarele gospodăriilor în care-și desfășoară activitatea de mai mulți ani în șir, s-au situat comuniștii Lazăr Ion, Grecu Constantin, Petrache Marin, precum și mecanizatorii din brigăzile conduse de Bănică Victor și Chiriță Călărașu. Cu toții și-au depășit cu mult cifrele de plan.

La aceeași dată au mai anunțat îndeplinirea și depășirea planului anual de producție și S.M.T.-urile Cogealac Sibioara, Ostrov, Dorobanțu și Adamclisi.

De trei ori mai mult

Prin dezarondare s-a înființat în 1960 gospodăria agricolă de stat Huși, care are un pronunțat profil viti-pomicol.

Noua unitate agricolă de stat a obținut în primul ei an de activitate rezultate bune. Antrenați într-o vie întrecere socialistă de către comitetul sindicatului, muncitorii și inginerii au executat numai lucrări de calitate, în termeni optimi. Ca urmare, planul de producție a fost depășit atît în sectorul viticol cît și în cel pomicol. Viticultorii au recoltat în medie cîte 6.300 de kg. de struguri depășind prevederile planului cu 900 de kg la ha. La întreaga suprafață ocupată cu vie pe rod, gospodăria a obținut peste plan peste 215 tone de struguri.

Intrecerea dintre viticultori a fost cîștigată de brigada condusă de comunistul Țapu Alexandru cu o producție medie de peste 7.000 de kg. de struguri la ha.

Rezultate și mai bune de cît ale viticultorilor au obținut pomicultorii, care au livrat pînă zilele trecute organizațiilor comerciale de stat de 3 ori mai multe fructe decît era înscris în contractele încheiate.

Obținerea cu cheltuieli reduse a însemnate cantități de produse peste plan i-a permis unității să realizeze un beneficiu de peste 1,6 milioane lei, situîndu-se în fruntea celor 6 gospodării de stat din raion.

MIHAI VIRNA
corespondent
activist de partid

Noi ogoare unite

AU ALES CALEA BELȘUGULUI

În ultimele zile, la redacție, ne-au sosit numeroase scrisori din toate colțurile țării prin care corespondenții noștri voluntari ne arată că în cinstea celei de-a 44-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în diferite sate, întovărășiri agricole se transformă în gospodării colective, sau că țăranii întovărășiți sau cu gospodărie individuală, cer să fie primiți în gospodăriile colective existente.

Publicăm mai jos corespondențe care ne relatează astfel de fapte.

De la întovărășire la gospodăria colectivă

Pînă nu de mult, în comuna Căzănești, raionul Turnu Severin, exista o întovărășire agricolă. Zilele acestea însă, întovărășirea din Căzănești, s-a transformat în gospodărie colectivă. Cele 173 de familii de întovărășiți, care au pornit pe drumul bunăstării, au adus în gospodăria colectivă 303 ha. de pămînt, 80 de perechi de boi, 80 de căruțe, 80 de pluguri și alte unelte agricole.

Transformarea acestei întovărășiri în gospodărie colectivă este rezultatul muncii politice desfășurată în diferite forme de organizația de partid din comună în scopul convingerii întovărășiților de avantajele lucrării pămîntului în gospodăria colectivă. Una dintre aceste forme a fost și organizarea de vizite la gospodăriile colective din satele vecine. Astfel, pînă la înființarea gospodăriei din Căzănești, de multe ori, întovărășiții de aci au fost în vizită la gospodăriile colective din Severinești, Crăguiești și la alte gospodării. In gospodăriile colective vizitate, întovărășiții s-au convins de superioritatea recoltelor pe care le obțin colectiviștii, de veniturile însemnate pe care le aduce creșterea animalelor proprietate obștească în gospodăriile colective. In aceste sate, întovărășiții din Căzănești au făcut cunoștință cu belșugul și bunăstarea care sălășluiesc în casele colectiviștilor.

Printre primii, care s-au convins de toate acestea și tot primii care au făcut cerere de trecere de la întovărășire la gospodărie colectivă s-au numărat comuniștii Aurică Popescu, Dumitru Bălu, Petre Cucu și alții.

GH. BORONTEA
corespondent

Noi cereri

Zilele acestea, gospodăria agricolă colectivă din Zănești, raionul Buhuși, a ținut o adunare generală. La ordinea de zi un singur punct : primirea de noi membri. Cu acest prilej, au fost discutate mai multe cereri ale întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală care și-au exprimat dorința să treacă la gospodăria colectivă. Că zilnic în comuna Zănești noi și noi întovărășiți și țărani muncitori depun cereri pentru a fi primiți în gospodăria colectivă nu-i un lucru întîmplător. Acesta este rodul muncii politice pe care o duce zi de zi comitetul de partid și toți comuniștii pentru atragerea în gospodăria colectivă de noi membri. Astfel, foarte des se organizează la căminul cultural întîlniri între colectiviști fruntași, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală. Aci, colectiviștii arată ce cîștiguri obțin ei în gospodăria colectivă pe baza zilelor-muncă; se fac comparații între ce a cîștigat o familie de colectivist și una de întovărășit sau de țăran muncitor cu gospodărie individuală.

De asemenea, se organizează vizite pe la casele colectiviștilor unde întovărășiții și țăranii muncitori văd cu ochii lor roadele muncii în colectiv. In mai multe rînduri comitetul comunal de partid a organizat și vizite la gospodăriile colective din satele vecine unde, de asemenea, întovărășiții și țăranii muncitori din Zănești s-au convins că gospodăria colectivă înseamnă belșug și bunăstare. Iată de ce numai în ultimele trei luni, în gospodăria colectivă din Zănești, au fost primite 260 de familii de întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale. Printre aceste familii sînt și cele ale întovărășiților Aurel Dumitru, Milucă Custură, Ion N. Dumitru și ale altora. In ziua cînd adunarea generală a discutat cererea întovărășitului Milucă Dumitru, acesta a spus : „Acum mă gîndesc cît am pierdut că n-am trecut la gospodăria colectivă mai de multă vreme. Aceasta pentru că văd că vecini de-ai mei, care sînt colectiviști mai vechi, trăiesc din belșug. Au în casă toate cele. O dată colectivist și eu am să lucrez cu dragoste în gospodăria colectivă, pentru a-mi făuri, ca și ceilalți colectiviști, un trai tot mai îmbelșugat..."

ION AXINTE
corespondent

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie"

Printre gospodăriile agricole colective care au luat ființă zilele trecute în regiunea Iași este și cea care a primit denumirea de „7 Noiembrie" și în care au intrat toți întovărășiții din satele Șișcani și Tomșa — comuna Hoceni, raionul Huși. Vizitele făcute la gospodăriile colective milionare din Vutcani și Tîrzii, unde întovărășiții au văzut că munca în comun, cu mijloace mecanizate, a adus colectiviștilor o viață îmbelșugată, iată ceea ce i-a convins, în primul rînd, să intre cu toții în gospodăria colectivă.

Noua gospodărie colectivă „7 Noiembrie" numără 298 de familii cu 800 de hectare.

Pe deplin convinși

127 de familii de țărani muncitori din cartierul Apalina, orașul Reghin, au înființat o gospodărie colectivă căreia i-au dat denumirea de „Înfrățirea".

În marea familie a gospodăriei colective țăranii muncitori din Reghin au adus peste 250 de ha teren, vite și unelte de muncă.

AL. BACIU
corespondent

Însămînțările au fost terminate la gospodăria agricolă colectivă Clătești, regiunea Bucureștî. Acum, mecanizatorii care deservesc gospodăria execută arături adînci pentru însămînțările de primăvară.

DOBROGEA SUB SOAREII MARELUI OCTOMBRIE

Privite din larg, blocurile turn par țîșnite din albastrul mării. Într-o zi de noiembrie, de la înălțimea etajului al unsprezecelea al unui astfel de bloc am privit dealurile în care oamenii au creat trepte. Și dacă n-ar fi fost vița de vie, încă verde, dealurile ar fi părut tribunele unui vast stadion, ale unui vast amfiteatru roman. Spre răsărit, marea de un albastru închis se îngemăna cu albastrul de peruzea al cerului. Te dor ochii privind și nici nu observi cînd, din mare, din soare, sau din cer, s-a desprins silueta unui vapor. Îi zărești nu numai steagul fîlfîindu-i pe catarg, dar parcă și oamenii ieșiți pe punte să salute țărmul. Vaporul se apropie, steagul se distinge de-acum bine. Roșul său mai roșu pare în soare. Un vapor sovietic se apropie. Intră în port. Huruind, macaralele își pleacă brațele și le ridică încărcate cu minereu pentru Năvodari.

Viața tumultuoasă a portului o găsim pulsînd în întregul oraș, în întreaga regiune. Dar Dobrogea a fost odată locul unde nu se întîmpla nimic. Și a fost totodată pămîntul unei crude suferinți.

Oamenii trăiau în paleolitic

Milenară este istoria Dobrogei. Pe șantierele noilor blocuri, ale fabricilor și construcțiilor agrozootehnice, arheologii lucrează alături de excavatoriști; sub cupele excavatoarelor apar vestigiile trecutului. Într-un loc arheologul descoperă băi de marmoră și podoabe de aur, într-altul carceri de piatră și cătușe. De-a lungul milenilor pe pămîntul Dobrogei de astăzi bogăția și sărăcia lucie, petrecerile desfrînate și chinul de rob au fost nedespărțite. Una o genera pe cealaltă. Pînă în deceniul al cincilea al secolului nostru Dobrogea a rămas la fel de înapoiată ca și în timpul imperiului roman, cînd era loc de surghiun. Versurile lui Ovidiu:

„Pustie, tristă, goală, nici arbore, nici frunză,
Fugi, fugi de această țară, tu omule ferice".

mai erau actuale cu 20 de ani în urmă. Dar nu clima aspră, ci orînduirea nedreaptă ce-mparte lumea în mizeri și bogați, era izvorul nenorocirilor, al umilințelor și foametei, al înapoierii de neînchipuit.

Se vorbește adesea de plugul de lemn ca fiind unealta agricolă cea mai rudimentară. În satele din jurul Hîrșovei se mai foloseau în 1940 grape cu colți de piatră. Și încă de piatră necioplită. Aici, în inima Dobrogei, paleoliticul — epoca pietrei necioplite — se prelungise pînă la mijlocul secolului nostru. De ce atîta înapoiere? Fiindcă în Dobrogea, unde revin astăzi de familie aproape 6 hectare, peste 21 la sută din țărani aveau înainte de eliberare sub 10 ari pe cap de familie. Cum putea trăi o familie care muncea a 10-a parte dintr-un ha. cu plug de lemn și grapă de piatră? Cum trăiau, ne-o spune cîntecul popular:

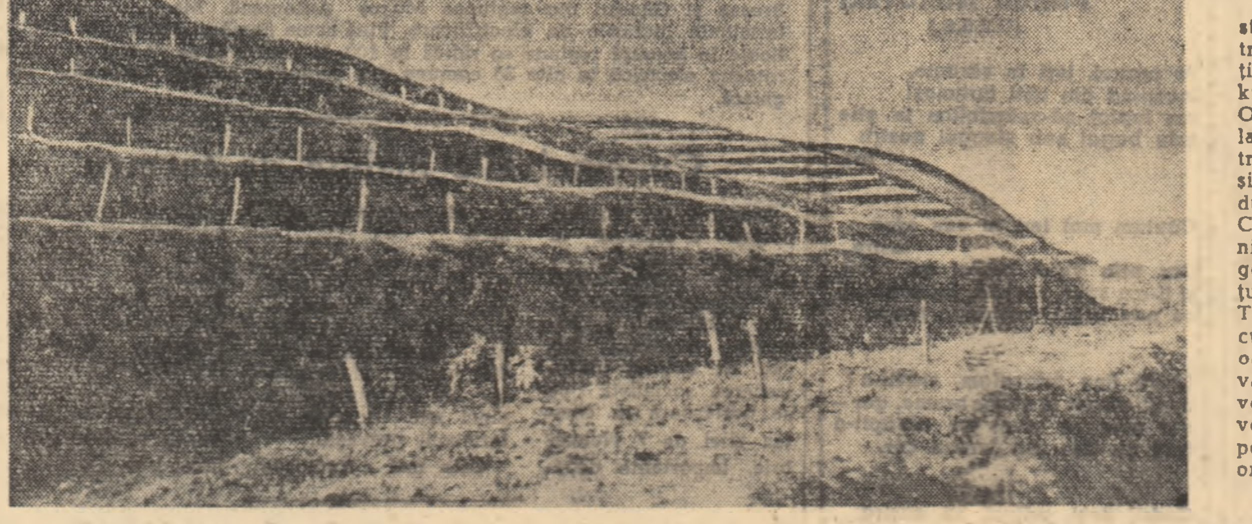
„Dunăre, du plînsul meu,
Inima-mi ca ghiața,
Poartă-mă la sînul tău,
Dacă poți ia-mi viața!"

Cîntece ca acestea, pline de o nețărmurită deznădejde, se puteau auzi în toate satele dobrogene. Că neînchipuit de amară era viața oamenilor, truda lor de sclav pe moșiile boierești și chiaburești! La 35 de ani, președintele sfatului popular al comunei Tudor Vladimirescu are părul alb ca neaua. A încărunțit în 1943, la doar 17 ani. S-a întîmplat atunci un fapt de un tragism zguduitor. Chiaburul la care argățea și ale cărui vaci le scăpase într-o semănătură, l-a jucat sub copitele cailor pînă i-a rupt brațele și i-a sfărîmat gura. Încă înainte de a i se vindeca rănile, tînărul de 17 ani devenise cărunt.

Viața țăranului dobrogean nu se deosebea prea mult de a cîrtițelor. Ca și acestea locuia în pămînt. Un gazetar străin scria cu cîțiva zeci de ani în urmă: „Casele (țăranilor — n.a.) sînt niște cutii ale căror găuri sînt astupate cu pămînt frămîntat cu balegă de vită. Sticla este aproape necunoscută prin sate. O foaie de hîrtie, unsă și lipită de cercevele, este deajuns. Locuitorii rămîn închiși toată iarna: îndată ce frigul începe să se simtă, oamenii coboară în bordeiele lor în care stau pînă în primăvară". Prin locuitori, gazetarul respectiv nu-i numea numai pe țărani. Cu puțin timp înainte de Eliberare, fostul revizor școlar Paul Pașa scria într-un raport că l-a găsit pe directorul școlii primare din comuna Caraomer locuind într-un bordei ce sta din clipă în clipă să se surpe. Tot niște bordeie erau și școlile în care, din lipsă de bănci, cei cîțiva copii de oameni mai înstăriți, singurii care frecventau școala, stăteau pe jos.

După o zi de August

Războiul adăugase noi suferințe la suferințele din totdeauna. Ca un uriaș malaxor, războiul dezlănțuit nedrept împotriva primului stat muncitoresc-țărănesc din lume măcina zilnic mii de vieți. Pustiite de bărbați, satele dobrogene deveneau tot mai sărace, munca la conace mai de neîndurat. În ajunul războiului, peste 13 la sută din țăranii dobrogeni nu aveau nici un animal de muncă. Peste 25 la sută nici o unealtă. De aceea, o treime din suprafața Dobrogei rămînea nelucrată. În 1944 suprafața rămasă pîrloagă se dublase. La începutul războiului, 43 la sută din gospodăriile țărănești nu aveau nici o oaie. În 1944 numărul gospodăriilor fără oi era de două ori mai mare. Și asta în Dobrogea, unde în acea vreme oile erau aproape singura avuție a sătenilor.

Dealurile Dobrogei — o uriașă scară pe care urcă spre culmi vița de vie și livezile de pomi

Cînd începuse să dispară și nădejdea în zile mai bune, o veste a străbătut satele de bordeie ale Dobrogei: vestea răsturnării guvernului de trădare națională a lui Antonescu. Insurecția armată de la 23 August punea capăt războiului nejust antisovietic. În inimi a prins să înmugurească speranța unei vieți cu totul deosebite de cea dusă înainte vreme.

15 februarie 1945. La București, burghezia și moșierimea se mai agăța cu ghearele și cu dinții de putere, guvernul Rădescu mai profera amenințări la adresa oamenilor muncii, cînd, în Dobrogea, avîndu-i în frunte pe comuniști, muncitorii și țăranii intrau cu țăruși și lanțuri pe pămînturile moșierești. Peste 62.000 de ha au trecut atunci și în zilele ce au urmat în mîinile țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin. Din istoria Dobrogei dispărea o clasă socială.

Caterov Ion, secretarul organizației de partid din gospodăria colectivă „1907" din Corbul de Jos, aseamănă anii de după 23 August cu o scară uriașă pe care, odată cu țara întreagă, Dobrogea a urcat spre fericire.

— Sub conducerea partidului, Dobrogea noastră a străbătut în numai cîțiva ani distanța de la industria aproape manufacturieră și agricultura în dijmă la economia socialistă, înfloritoare, ne spune cu îndreptățită mîndrie tov. Caterov, gîndindu-se desigur la faptul că pămîntul dintre Dunăre și mare era practic lipsit de industrie. Într-adevăr, în 1944, forța motrică a întregii industrii dobrogene nu depășea puterea a trei locomotive Diesel-electrice. Dar gîndindu-ne la grapa cu colți de piatră cu care s-a mai lucrat în 1940, se poate spune că în Dobrogea au existat oameni care au ajuns în socialism sărind peste o întreagă eră.

Între Dunăre și Mare un singur ogor

În aprilie 1958, la Constanța, în Sala Sporturilor recent construită, la îndemnul Partidului și-au dat întîlnire fruntașii agriculturii noastre socialiste. Alegerea Constanței ca loc de întîlnire avea o adîncă semnificație. La 17 octombrie 1957, în Dobrogea se încheiase colectivizarea agriculturii.

De la tribuna Consfătuirii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a felicitat călduros în numele partidului și guvernului pe oamenii muncii din agricultura Dobrogei, care, primii din țară, asiguraseră într-o întreagă regiune victoria deplină a relațiilor de producție socialiste.

Și pentru țăranul dobrogean drumul spre gospodăria colectivă a fost presărat cu îndoieli. Asta îndeosebi în primii ani. Doar două gospodării cu nici 100 de familii și cîteva sute de hectare de pămînt în 1949. În următorii doi ani numărul gospodăriilor colective a crescut la 116, al familiilor la peste 6.600, al hectarelor la peste 40.000. Procentul colectivizării era totuși neînsemnat: 7,15 la sută din numărul familiilor, sub 7 la sută din suprafața arabilă a regiunii. A început însă o și mai temeinică muncă de lămurire.

Mobilizați de partid au pornit la sate oameni în salopete. Țăranii îi cunoșteau. Erau muncitori comuniști. Aceeași oameni care îi ajutaseră să zmulgă de la moșieri pămîntul cu cîțiva ani în urmă. În ei țăranii aveau deplină încredere. La sediul organizațiilor de partid din sate și la căminele culturale, lămpile se stingeau tîrziu. Activiștii de partid și salariații de stat explicau statutul model al gospodăriei colective, citeau împreună cu țăranii broșuri despre munca colhoznicilor sovietici, despre drumul străbătut de aceștia de la plugul de lemn și de la izba fără horn și ferestre, la agricultura mecanizată, la satul electrificat.

Deși mici și fără experiență, tinerele gospodării colective aveau oaspeți. Din zi în zi mai mulți. Vagonul de cereale primit în 1951 de Ion Mereanu din Comana pentru primul an de muncă în gospodăria colectivă a fost un „iscusit" agitator. Ca și primele case ridicate de colectiviștii din Topalu, ca și primele vaci cumpărate de colectiviștii din Ostrov. **Iar cînd colectiviștii au devenit agitatori, aducînd ca puternic și de necontestat argument propria lor bunăstare, îndoielile și șovăielile au început să fie spulberate ușor.**

Geograful a notat pe harta Dobrogei peste 300 de gospodării colective, peste 300 de puternice și nesecate izvoare ale belșugului. Și dacă după colectivizarea completă, Dobrogea și-a aruncat aproape deodată straiele vechi, puterea înnoirii o găsim în aceste peste 300 de gospodării. Puterea muncii unite a întrecut așteptările. În numai cîțiva ani, peste 33.000 de case mari, din piatră și cărămidă. În numai cîțiva ani, 46.000 de ha redate agriculturii prin îndiguiri și desecări și doar pe versanții unei singure văi — a Carasului — 2.000 ha de terase plantate cu vii și livezi. Arate la 30 de cm adîncime, fertilizate cu îngrășăminte chimice, produse chiar aci în Dobrogea, la Năvodari, și cu îngrășăminte organice, ogoarele dau astăzi recolte de grîu și porumb de 5-6 ori mai mari decît în 1938. Iar Dobrogea, unde porcul și vaca de lapte erau o raritate, a devenit astăzi o regiune mare producătoare de lapte și carne. În ultimii doi ani numărul bovinelor s-a dublat trecînd de 60.000, al păsărilor a crescut în aceeași perioadă de aproape 10 ori. Fondul de bază a crescut în 10 ani de la circa 5 milioane la peste o jumătate de miliard de lei.

Dar ceea ce astăzi e cifră impresionantă în Dobrogea ajunge repede realizare obișnuită. La Horia, în solul de granit de la poalele munților Măcinului, porumbul aproape că nu se cultiva; la punctul numit Lazova, pămîntul era atît de neroditor încît fetele cărora li se trecea în foaia de zestre pămînt, acolo nu-și prea găseau pețitori. În anul acesta la Lazova, pe 202 ha, s-au obținut recolte mari de porumb. Dar oamenii nu se mulțumesc cu atît. Ei vor ca în 1962 să obțină și mai mult. Mii de metri cubi de piatră au fost dislocați, un baraj a fost ridicat pe Taița, iar în 1962 Lazova va fi irigată.

În partea de sud a Dobrogei, geograful este chemat să opereze pe hartă însemnate modificări. Cunoscuta baltă Mîrleanu, din care abia dacă se obțineau 50 kg de pește la ha este în curs de dispariție. 1.000 de ha de teren fertil vor fi redate agriculturii.

Da, ceea ce în Dobrogea este la un moment dat realizare impresionantă ajunge repede un fapt obișnuit. Anul trecut, bunăoară, ciobanul Ciocan Gheorghe din Băltăgești a dus acasă produse și bani în valoare de circa 15.000—16.000 de lei. **În primele trei trimestre ale anului în curs lui i-au revenit numai bani peste 13.900 de lei.**

Colectiviștii știu că rodul bogat ce-l smulg ogoarelor, viața lor îmbelșugată, le datoresc în bună măsură ajutorului frățesc dat de clasa muncitoare. Încă în 1959, la doi ani după colectivizarea completă a agriculturii regiunii, S.M.T.-urile mecanizaseră aproape integral executarea celor mai importante lucrări agricole.

Se poate spune că partidul a urcat țăranul dobrogean pe tractor. **În Dobrogea lucrează azi cu peste 25 la sută mai multe tractoare decît avea în trecut întreaga Romînie burghezo-moșierească.** Înainte de eliberare în Dobrogea unde existau doar 119 tractoare, nu lucra nici un inginer mecanic, iar la un inginer agronom reveneau 40.000 de hectare. Este oare de mirare că recoltele medii de grîu și porumb n-au depășit nici în anii cei mai buni 600—800 kg la hectar? Astăzi, în agricultura Dobrogei muncesc sute și sute de ingineri și tehnicieni.

Cifrele care privesc realizările de ansamblu pe regiune au viață scurtă. Scurtă este și viața cifrelor care privesc viața unui singur sat sau unei singure gospodării. Un reporter spunea că în ziua cînd a dat volumul său de reportaje la cules în comuna Topraisar erau 200 de case noi. Peste două luni, cînd volumul era bun de tipar, cifra a trebuit corectată. Între timp, brigada de construcții a gospodăriei colective mai ridicase pînă la acoperiș aproape 100 de case. În satele dobrogene, unde altădată locuitorii coborau în bordeie toamna și le părăseau primăvara, viața a căpătat un ritm tumultuos, socialist. Un astfel de ritm i-a permis G.A.C. „Victoria" din Citina, care avea la înființare doar o vacă și aceea cu un singur corn, să posede astăzi peste 600 de bovine.

O mare de lumină

În anii războiului civil, cînd armatele contrarevoluționare sprijinite de intervenționiștii imperialiști strîngeau într-un cerc de foc tînăra Țară a Sovietelor, marele strateg al Revoluției proletare, cutezătorul Lenin, elabora planul G.O.E.L.R.O., măreţul plan de electrificare. Atunci, în vîltoarea luptei pentru apărarea puterii sovietice, s-a născut cea mai scurtă, mai completă, mai genială definiție a comunismului: **Comunismul este egal puterea sovietică plus electrificarea întregii țări.**

De această definiție leninistă ne-am amintit străbătînd cele circa 200 de sate electrificate ale Dobrogei. Călăuzindu-se după învățătura lui Lenin, că electrificarea trebuie să premeargă dezvoltării industriei căreia îi asigură forța motrică, regimul democrat-popular a ridicat în Dobrogea unul din marile obiective prevăzute în planul de electrificare a țării: termocentrala Ovidiu II. Către uzinele metalurgice din Medgidia și Combinatul chimic din Năvodari, către fabricile de ciment, de celuloză, de conserve, etc. construite în anii puterii populare, către toate colțurile regiunii, pornesc de la Ovidiu rețelele de înaltă tensiune. Energia electrică a pătruns în viața de zi cu zi a dobrogenilor. Ea pune în mișcare perforatoarele de la minele de aramă de la Altîn-Tepe, topește fierul la Medgidia, urcă apa pe dealurile ce împrejmuiesc valea Carasu, acționează aparatele de proiecție a peste 140 de cinematografe sătești etc.

Lipnița este astăzi un sat dogrogean de mijloc situat la marginea de sud-vest a regiunii. În trecut s-a bucurat de trista faimă de a fi fost numit unul din satele cele mai bătute de soartă din Dobrogea care, la rîndu-i, era regiunea cea mai înapoiată a țării. Electricitatea a pătruns și în acest colț al regiunii. Oamenii din Lipnița au introdus energia electrică nu numai în case, dar și la fermele de animale. O folosesc tot mai mult în producție. Tocatul furajelor, lopătatul grîului, scosul apei, aproape totul se face cu forța energiei electrice. Dobrogea este astăzi o mare de lumină. Raioane întregi sînt complet electrificate. Dobrogea dinaintea eliberării era o mare de întuneric. Lumina electrică pătrunsese doar într-un singur sat. Și acolo în numai cîteva case: ale chiaburilor.

Robinetele

Dobrogea a fost numită pămîntul dintre ape. Era o denumire potrivită. Dar, ca o ironie a soartei, dobrogeanul din multe sate avea o grijă în plus: grija apei. Trebuia s-o cumpere. Chiaburii din Cotu Văii, bunăoară, își lucrau pămînturile plătind pe țăranii săraci cu apă.

Apa se găsea rar, la mare adîncime și pînă să ajungi la ea, trebuia sfredelit granitul. În multe părți ale țării, în timpul regimului burghezo-moșieresc mulți oameni au murit de foame. În Dobrogea se murea în acea vreme și de sete. Cît de grea era rezolvarea acestei probleme, ne-o spune faptul că flăcăii din satele lipsite de apă nu se puteau însura dacă nu primeau ca zestre și cîte un măgar cu care să scoată apa. Lupta pentru apă a fost o luptă pentru viață. În decursul a peste 60 de ani, Amet Bari din comuna Tudor Vladimirescu a săpat în hotarul satului 20 de puțuri adînci fără să dea de apă. Pînă după eliberare, el a continuat să o cumpere. Unindu-și forțele în gospodării colective lupta dobrogenilor pentru apă a căpătat noi dimensiuni, a devenit victorioasă.

În ajutorul colectiviștilor a venit statul. În satele dobrogene au fost trimise perforatoare puternice, stații de pompare și conducte. Zeci de km de conducte au și fost instalate. O pompă de 12 țoli a fost instalată la Limanu. Ea trage și urcă apa într-un mare bazin. De aici, limpede și rece, apa se îndreaptă prin conducte spre Arsa, Tătaru, Albești și Comana. De apă nu mai duc lipsă nici locuitorii comunelor Tuzla, Agigea, Dăeni, Horia, Sibioara Dorobanțu, Independența, Negrești etc. La Tuzla și Agigea ei au tras apa în curți și în case. Se vor fi gîndit ei oare vreodată cu ani în urmă că va veni o vreme cînd nu numai că vor avea apă din abundență dar că vor avea-o și la robinet așa cum poate puțini auziseră că există la orașe?

Mai tari decît granitul

Precis nu se știe de unde a pornit inițiativa. De la Limanu, cum se spune, de la Lipnița, ori poate de la Comana. Fapt e că primăvara anului trecut a găsit Dobrogea în fierbere. A început atunci o luptă cu dimensiuni de epopee. O luptă pentru înfrumusețarea satelor, pentru modernizarea drumurilor. Aproape în fiecare sat s-a deschis o carieră. Într-un du-te-vino neîntrerupt mii și mii de care, sute și sute de camioane transportau piatră pe șosele. Compresoare puternice au tasat-o. Satele au prins să se transforme. Străzile au fost lărgite. În fața caselor s-au făcut trotuare, s-au construit garduri din piatră, beton și lemn. Piatra pe care locuitorii Dobrogei au blestemat-o veacuri de-a rîndul și-a găsit acum o largă întrebuințare.

În centrul satului Cotul Văii se înalță o clădire ce pare transplantată aici din peisajul citadin al Capitalei sau Constanței. Această clădire masivă, în ale cărei săli intră mult mai mulți oameni decît toți locuitorii comunei, este palatul cultural. Are săli de teatru și cinematograf, de dans, de lectură, cabine pentru actori, holuri spațioase, camere pentru garderobă și bufet etc. Aproape singurul material de construcție al acestei impresionante clădiri este piatra.

Muzeul de artă plastică de la Topalu — una din imaginile satului de mîine

Pretutindeni în Dobrogea se ridică din piatră cămine culturale și școli, băi publice și spitale, maternități și grădinițe, magazii și magazine.

— Atîta timp cît Dobrogea va avea piatră vom tot construi.

Cuvintele tovarășului Cărilă Gheorghe, președintele gospodăriei colective din Corbul de Sus, le-am auzit aidoma la Enisala, pe țărmul Razelmului, la Turcoaia, pe malul brațului Măcin, și la Mircea-Vodă, în inima Dobrogei.

Oameni ai orînduirii socialiste

Poate nicăieri mai mult decît în Dobrogea nu simți atît de nemijlocit cum munca colectivă, bunăstarea și munca politică de mase transformă oamenii. O înaltă conștiință socialistă îi animă. Spunînd acestea nu ne referim la Nicolae Hudițeanu, Erou al Muncii Socialiste, nu ne gîndim la tătarii Ionus Caiali și Sabri Emurla care conduc de mulți ani vestitele gospodării din Topraisar și Cobadin, nici la foștii ciobani Nicolae Gaidagiu și Vlăduț Nicolae, astăzi destoinici președinți de gospodării colective. Ne gîndim la zecile **de mii de colectiviști care merg la** Constanța să vadă spectacolele Teatrului de Stat. Ne gîndim la membrii gospodăriei colective din Niculițel și din Beidaud care, departe fiind de centrul regional, au construit cămine culturale cu scene spațioase și cabine pentru actori cu scopul mărturisit de a-i invita pe artiștii profesioniști în comunele lor. Cît de mare este setea de cultură a țăranului dobrogean ne-o arată și faptul că cele peste un milion de cărți din bibliotecile sătești se dovedesc insuficiente, că peste 2 milioane de spectatori vizionează într-un singur trimestru filme artistice și documentare, că-n noile case ale colectiviștilor au intrat în ultimii ani circa 40.000 de aparate de radio. Activitatea de zi cu zi a organizațiilor de partid, munca colectivă, filmul, cartea, emisiunile de radio, au dus la formarea unei înalte conștiințe socialiste ce se manifestă adesea în fapte de un eroism legendar. Iată cîteva exemple. La Cobadin, trăsnetul a lovit o șiră de paie așezată în preajma unui grajd în care erau peste 100 de vaci. Cît ai bate din palme șira a devenit o imensă vîlvătaie. Paiele aprinse erau purtate de vînt către grajdul care începuse și el să ia foc. În ajutorul pichetului de incendiu a sărit întregul sat. În numai 30 de minute, pericolul a fost înlăturat. Vacile și grajdul au fost salvate. Oamenii erau cu hainele și sprîncenele arse, cu răni și bășici pe față și brațe, dar nu simțeau durerea. Bucuria că salvaseră avutul obștesc era prea puternică, prea mare și în inimile lor nu mai putea să încapă și un alt sentiment. Sabri Emurla, președintele gospodăriei a trebuit să intervină energic pentru a-i determina pe cei cu răni mai mari să meargă la doctor.

Primăvara lui 1960 a venit pe neașteptate. Colectiviștii din Ostrov s-au trezit că apa Dunării pe care pluteau sloiuri masive de gheață pătrunsese în „baltă" unde gospodăria avea 1.500 de oi la iernat. Din cauza gheţurilor, salvarea oilor se dovedea nu numai anevoioasă, dar aproape imposibilă. Primele două bărci au fost sparte de ascuțișul gheţurilor la cîțiva metri de mal. A treia a fost răsturnată ceva mai departe.

— Să le lăsăm în plata domnului a spus cineva.

Dar cei mai mulți nu au fost de acord.

Comuniștilor care organizaseră acțiunea de salvare a oilor li s-au alăturat utemiștii, apoi și ceilalți colectiviști. O zi și o noapte, strecurîndu-se cu bărcile printre sloiurile de gheață sau trăgîndu-le ca pe niște sănii pe porțiunile unde gheața era compactă, colectiviștii din Ostrov, îndeosebi tinerii, au muncit uzi, înghețați. Cele 1.500 de oi au fost salvate.

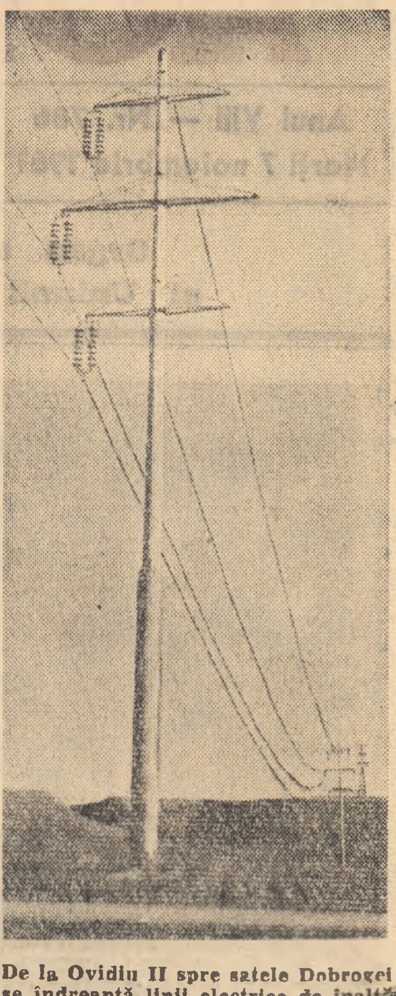
Înțelegerea faptului că proprietatea socialistă este temelia mai puternică decît granitul a bunăstării și a orînduirii noastre populare, iată ce i-a determinat pe colectiviștii din Ostrov să înfrunte eroic stihiile dezlănțuite ale naturii, să-și pună viața în pericol.

Capătă contur satul de mîine

Topalu este o așezare dobrogeană ca oricare alta, dar numele ei a trecut dincolo de hotarele regiunii. Gospodăria colectivă din comună are cea mai mare turmă de oi cu lînă fină și semifină din țară: peste 11.000.

Recent, numele comunei a trecut din nou peste granițele Dobrogei. Oierii din Topalu printre care se găseau pînă la eliberare puțini știutori de carte, au astăzi un muzeu de artă plastică. Urmașii creatorilor Mioriței și ai baladei lui Toma Alimoș, maiștrii neegalați ai încrustațiilor în lemn, încrustații de o frumusețe unică, încearcă astăzi adevărate emoții estetice în fața unor tablouri de Grigorescu și Aman, de Tonitza și Iser, în fața unor sculpturi ale lui Jalea, a altor valori artistice aflate în muzeul de artă din satul lor.

Muzeul de artă plastică din Topalu are o profundă și multilaterală semnificație. El ne descoperă una din fețele satului comunist despre care cu emoție au citit în minunatul Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și colectiviștii Dobrogei. Muzeul din Topalu este mugurele viguros al unei noi realități care se naște și crește impetuos sub conducerea plină de înțelepciune a partidului.

De la Ovidiu II spre satele Dobrogei se îndreaptă linii electrice de înaltă tensiune

Dar cîte alte imagini ale satului de mîine nu ne oferă deja satele dobrogene! Sala de spectacole a noului cămin cultural din Sinoe, un sat de pe malul lacului cu același nume, a fost împodobită cu o pictură murală ce ocupă cîțiva zeci de m.p. de perete, căminul cultural din Comana este iluminat cu tuburi de neon, iar coloanele, colonadele, turnurile și basoreliefurile căminelor culturale din Cotu Văii și Vîlșoara fac ca acestea să fie adevărate monumente arhitecturale. Căminul cultural din Cotu Văii are în fața sa un parc mare de cîteva hectare cu straturi de flori și arbuști decorativi.

Flămînzii de pe vremea regimului burghezo-moșieresc nu se mulțumesc numai ca viața să le fie îndestulată cu de toate. O vor și frumoasă. Cît mai frumoasă cu putință.

Impresionantă este grija pe care statul și gospodăriile colective o acordă mamei și copilului, omului în general. În Dobrogea, care avea în trecut trei palate regale, trei cazinouri și doar 30 de paturi în spitale, nu exista nici o creșă, nici o casă de nașteri. Astăzi instituțiile social-sanitare se numără cu sutele. În afara zecilor de case de nașteri, care-s de fapt maternități moderne, și a creșelor înființate de stat, gospodăriile colective au înființat cu mijloace proprii 334 de grădinițe sezoniere, unde timp de multe luni pe an, copiii de vîrstă preșcolară primesc hrană gratuită.

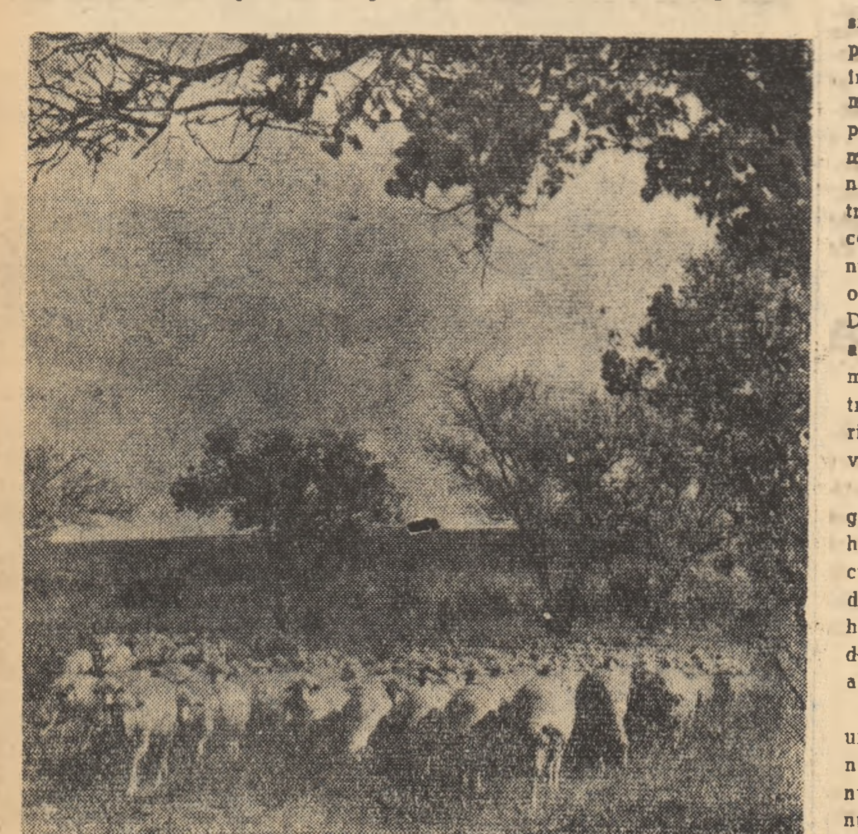
Dar cu totul remarcabilă este inițiativa gospodăriei colective din Beidaud sat care, nici în raionul Istria de care aparține, nu-i prea cunoscut. Colectiviștii au construit pentru copiii lor o școală de 7 ani, care ar putea servi foarte bine de școală medie. În vacanța de vară, gospodăria colectivă a închiriat de la C.F.R. un vagon de cale-ferată și l-a amenajat cu paturi, cămară de alimente și bucătărie. Aproape 70 de elevi — cei mai buni la învățătură — însoțiți de 6 învățători, administrator și bucătăreasă au făcut o lungă călătorie prin țară. Elevii din necunoscutul sat Beidaud au vizitat Bucureștii, Cîmpina, Doftana, Sinaia cu Peleșul, Predealul, Brașovul și Castelul Bran, peștera Dîmbovicioara, satele Rucăr și Dragoslave, Sibiul, Băile Tușnad, Vatra Dornei, Suceava etc. Vizitînd o bună parte din țară nu-i de mirare că drumeții veseli din Beidaud cu greu au putut fi convinși că în afara celor ce și-au făcut stagiul militar, puțini dintre părinții lor au trecut dincolo de hotarele satului.

★

Dobrogea de aur. Epitetul acesta i-a fost adăugat Dobrogei de un reporter într-un moment de inspirație. Și de atunci cuvinte „de aur" îi însoțesc cu regularitate numele, reflectînd metaforic noua realitate: recoltele mari, bunăstarea, cultura, lumina electrică, salba de vile ce îmbracă litoralul, dealurile în care s-au tăiat trepte viței de vie și pomilor fructiferi ca să urce spre culmi.

Un alt reporter i-a adăugat Dobrogei cuvintele „în marș". Da, Dobrogea de aur, Dobrogea socialistă e într-un neîntrerupt marș pe drumul deschis țării noastre ca și lumii întregi de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Călăuză înțeleaptă și încercată pe acest drum îi este partidul nostru vlăstar și el al celei mai mari dintre revoluții, al Revoluției care a deschis o eră nouă în istoria omenirii.

Pagină realizată de
MARCEL CALIANU
și
ION LEȘEANU

O mică parte din marea turmă de 7.000 de oi a G. A. C. Girliciu

Pentru 5000 de kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată

Numeroase unităţi agricole socialiste, urmînd indicaţiile Comitetului Central al Partidului de a organiza pe loturi din ce în ce mai mari cultivarea porumbului în condiţiile agrotehnicii superioare în vederea realizării de 5.000 kg. boabe la hectar pe terenuri neirigate, au început pregătirile pentru a obţine în anul viitor de pe suprafeţe însemnate aceste producţii.

Organele Ministerului Agriculturii şi ale sfaturilor populare au constituit colective regionale de specialişti pentru îndrumarea unităţilor agricole socialiste. Au fost repartizaţi ingineri agronomi pe gospodării care vor lucra în tot cursul anului agricol cu mecanizatorii şi colectiviştii la organizarea şi efectuarea lucrărilor agricole. Cu sprijinul specialiştilor, unităţile agricole socialiste şi-au întocmit planuri de măsuri tehnico-organizatorice care prevăd modul de executare a lucrărilor şi folosirea celor mai înaintate metode agrotehnice privind îngrăşarea şi pregătirea terenurilor, semănatul şi îngrijirea culturilor. În toate regiunile au fost identificate şi delimitate suprafeţe de pe care urmează să se obţină 5.000 kg. porumb boabe la hectar. Pe aceste terenuri se fac acum lucrări de arături şi încorporarea îngrăşămintelor.

(Agerpres)

Primele măsuri

O preocupare de seamă a membrilor gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Cociuba Mare, raionul Salonta, regiunea Crişana, o constituie creşterea continuă a producţiei cerealiere. Prin folosirea celor mai avansate metode agrotehnice, prin executarea tuturor lucrărilor la timp şi în bune condiţii, fiind în permanenţă îndrumaţi de organizaţia de partid, colectiviştii au reuşit să sporească an de an producţia de cereale.

Şi pentru anul viitor colectiviştii şi-au propus să realizeze producţii mari de porumb. Astfel, din cele 120 de ha destinate acestei culturi, **pe 70 ha se prevede obţinerea unei producţii medii de 5.000 kg boabe la ha în cultură neirigată.**

Pentru atingerea ţelului urmărit colectiviştii noştri au început din timp pregătirile necesare. Astfel, am identificat terenul unde vom însămînţa cele 70 de ha. Alegerea terenului s-a făcut de către tov. Pantea Vasile, preşedintele gospodăriei, împreună cu mine şi cu brigadierii Ilieş Mihai şi Ungur Vasile.

După identificarea parcelelor în suprafaţă de 35 ha fiecare, s-a marcat terenul respectiv punîndu-se tăbliţe cu inscripţia: **„Lot pentru obţinerea a 5.000 kg porumb boabe la ha"**. La fixarea parcelelor am ţinut seama şi de plantele premergătoare, alegîndu-le pe cele mai bune. Terenul a şi fost repartizat pe brigăzi în mod proporţional.

Pe majoritatea suprafeţei porumbul va urma după grîul de toamnă. După recoltarea grîului s-a executat arătura adîncă de vară la 30 cm. Pe 20 de ha unde urmează porumb după porumb vom aplica cîte 20 tone gunoi de grajd la ha. Pînă acum au şi fost transportate pe cîmp peste 200 de tone; gunoiul de grajd este încorporat în sol printr-o arătură adîncă de toamnă.

Ne-am propus, de asemenea, pe baza unui plan de fertilizare să administrăm şi îngrăşăminte chimice (superfosfat şi azotat de amoniu).

Aceeaşi atenţie vom da şi lucrărilor solului începînd din iarnă şi pînă la semănat (în vederea păstrării unei cantităţi cît mai mari de apă în pămînt), semănatului şi asigurării unei densităţi potrivite, îngrijirii culturii şi celorlalte lucrări.

Aplicînd cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Ghiorac întreg complexul de măsuri necesare, noi vom izbuti negreşit să obţinem în anul viitor o producţie de porumb sporită şi să realizăm de pe lotul respectiv 5.000 kg boabe la ha în cultură neirigată.

NICOLAE BOGLUŢ
tehnician agronom
la G.A.C. „Drum Nou",
comuna Cociuba Mare,
regiunea Crişana

UMĂR LA UMĂR

Pe meleagurile comunei Ţigăneşti din regiunea Bucureşti, oamenii cunosc un proverb care sună cam aşa: „un vecin bun face mai mult decît un frate". Relaţiile care există între cele două gospodării agricole colective din comună ilustrează cum nu se poate mai bine acest proverb.

La începutul anului 1960, a luat fiinţă gospodăria colectivă „24 Ianuarie". A trecut numai o lună şi jumătate şi s-a construit şi a doua, care a primit numele de „8 Martie". La ambele inaugurări a fost tot satul în sărbătoare. Lucru firesc căci membrii unei gospodării aveau prieteni, rude şi chiar vecini în cealaltă.

Cînd s-a pornit la închegarea averii obşteşti, unii au fost de părere să fie ridicate într-o parte a satului construcţiile unei gospodării, iar în altă parte cele ale celeilalte gospodării. Colectiviştii n-au fost de acord. Ei s-au gîndit, pe bună dreptate, că ridicarea construcţiilor ambelor gospodării în acelaşi loc, pe lîngă faptul că va duce la economisirea unei suprafeţe de teren — ar fi folositoare şi în alte privinţe. Vecinii se ajută între ei: de ce nu s-ar sprijini reciproc şi gospodăriile colective?

Aşa s-a hotărît ca toate construcţiile celor două gospodării colective să fie în acelaşi loc, pe un teren ce se află la marginea satului, peste calea ferată. Consiliile de conducere ale celor două gospodării şi organizaţiile de bază s-au sfătuit împreună cum să ridice grajdurile folosind materiale locale, pentru a realiza construcţii ieftine.

— Eu propun — a spus brigadierul constructor Marin Stuparu de la „24 Ianuarie" — să facem pereţii din pămînt bătut. Constructorii noştri au experienţă în această direcţie şi vă pot ajuta şi pe voi.

Propunerea bătrînului brigadier a fost primită. La G.A.C. „24 Ianuarie" s-au construit în 1960 trei grajduri cu pereţii din pămînt bătut. Brigada de constructori de la G.A.C. „8 Martie" condusă de Petrache Bondoc a procedat la fel. Rezultatul: fiecare grajd a costat în total numai 54.000 lei.

Potrivit cu necesităţile creşterii animalelor şi ale dezvoltării multilaterale, fiecare gospodărie şi-a mai ridicat în continuare un număr important de construcţii. Acum la marginea satului e un adevărat complex zootehnic, în care clădirile sînt aşezate, pe mai multe rînduri, cu drumuri de acces folosite de toţi colectiviştii care lucrează aici. Fiecare gospodărie are cîte 7 grajduri de animale, mari, cîte o magazie de 70 de vagoane, îngrăşătorie, maternitate, puiernţă, saivane, cîte un pătul dublu de 25 de vagoane şi ateliere de fierărie.

Vizitatorul care nu cunoaşte aceste locuri ar fi înclinat să creadă că toate construcţiile au fost

SPRIJINĂ-ŢI VECINUL, TRANSMITE-I EXPERIENŢA TA!

ridicate de unii şi aceiaşi oameni; dar nu, constructorii au fost diferiţi. Cele două brigăzi s-au întrecut însă în a făuri lucruri bune; ei au urmărit ca să iasă treabă de calitate. Şi fireşte, nu de puţine ori s-au ajutat între ei. Mai deunăzi, celor de la „8 Martie" li s-a terminat fierul pentru şuruburi. Tocmai lucrau la îngrăşătoria de porci. Atunci brigadierul Petrache Bondoc s-a repezit la vecinul său:

— Mă nea Stuparu, împrumută-ne şi pe noi cu vreo 100 de kilograme de fier!

Bătrînul meşter n-a stat mult pe gînduri. Doar şi el, cînd a avut nevoie de ciment, a găsit de îndată la vecinii de la „8 Martie".

Sprijinul se face simţit şi în alte privinţe. Iată, cei de la „24 Ianuarie" au cumpărat o moară cu ciocănele. În schimb, cei de la „8 Martie" şi-au instalat o basculă. Ambele gospodării se folosesc de aceste utilaje cînd au nevoie.

Dar cel mai mare sprijin constă în întrecerea ce se desfăşoară între cele două gospodării colective pentru dezvoltarea lor multilaterală, pentru sporirea producţiei agricole şi răsplătirea tot mai îmbelşugată a muncii colectiviştilor. Adesea cei doi preşedinţi se sfătuiesc între ei într-o serie de probleme ce privesc bunul mers al gospodăriilor.

— Măi vecine, — spune tovarăşul Ion Stolenică, preşedintele G.A.C. „8 Martie" — să ştii că am încheiat un contract pentru 230 porci graşi.

La aceasta tovarăşul Petre Găvănescu, preşedintele gospodăriei colective „24 Ianuarie" nu rămîne mai prejos.

— Şi zi, credeţi că ne-o luaţi înainte? Păi şi noi facem contract pentru 230 de porci.

Aşa s-au petrecut lucrurile şi la cumpărarea de vaci şi viţele. Cei de la „8 Martie" au ajuns la 106 vaci de lapte şi 100 de juninci şi viţele. Ceilalţi i-au întrecut la vaci de lapte: au 127, dar au ajuns la numai 67 de juninci şi viţele. În schimb, prima gospodărie a valorificat o cantitate ceva mai mare de lapte pe bază de contract. Ambele gospodării vor obţine din creşterea animalelor venituri băneşti de multe sute de mii de lei.

Aceasta se datoreşte în mare măsură bunei îngrijiri şi furajări a animalelor. Cei doi brigadieri zootehnici — Spirea Goicea şi Florea Geicu — s-au sfătuit şi au hotărît să îndrume pe mulgători ca să înlăture mulsul „cu nod"; ei i-au învăţat să facă masajul ugerului înainte de muls şi să mulgă cu toată mîna.

Colaborarea între cele două gospodării se realizează şi în sectorul vegetal. Cei de la „24 Ianuarie" au început primii să cultive legume. Nici vecinii lor n-au rămas de căruţă. Suprafaţa de grădină a ambelor gospodării se întinde pe mai bine de 90 ha. Aici însă, cei de la „8 Martie" au luat-o puţin înaintea vecinilor lor. Pînă în prezent ei au realizat venituri de peste 750.000 lei, iar ceilalţi cu 150.000 lei mai puţin.

Ambele gospodării au o suprafaţă mare de teren. G.A.C. „8 Martie" posedă aproape 2500 de ha., în timp ce vecinii lor au 2900 de ha. Dar întrecerea dintre ele a făcut ca pînă acum rezultatele să fie sensibil egale. Prima gospodărie a realizat pînă în prezent venituri băneşti de 2.325.000 de lei. La a doua, veniturile se ridică la 2.300.000 de lei. Ele vor mai creşte cu mult pînă la sfîrşitul anului, asigurînd astfel o răsplată bogată muncii colectiviştilor.

LUCIAN BLUJDEA

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

Oamenii muncii de pe ogoare au intensificat în ultimele săptămîni întrecerea socialistă şi patriotică, spre a întîmpina cu rezultate cît mai de seamă la recoltări şi însămînţări măreaţa zi de 7 Noiembrie.

Ca urmare a organizării mai bune a muncii, recoltatul culturilor tîrzii de toamnă în întreaga ţară se apropie de sfîrşit. Pînă la 2 noiembrie, porumbul pentru boabe fusese strîns în procent de 99%, sfecla de zahăr 91%, cartofii 98%, orezul 96%.

Aceste lucrări pot fi terminate în cîteva zile în toate regiunile ţării, cu excepţia recoltatului sfeclei de zahăr pentru care mai sînt necesare 6—7 zile.

Treieratul orezului a fost executat în procent de 83%, în comparaţie cu suprafaţa recoltată.

Pînă la 2 noiembrie, grîul şi secara au fost semănate în procent de 95%, iar orzul de toamnă 91%. În regiunile Bucureşti şi Galaţi, însămînţatul grîului a fost terminat. Pe terminate cu această lucrare sînt şi regiunile Oltenia, Crişana, Cluj, Braşov, Mureş-Autonomă Maghiară şi Suceava, unde procentele realizate sînt cuprinse între 95—97%.

Menţinîndu-se viteza de lucru zilnică din ultimele 2 săptămîni, suprafaţa rămasă de semănat cu grîu şi secară se poate termina în cîteva zile, cu excepţia regiunilor Iaşi şi Bacău, unde mai e nevoie de aproximativ o săptămînă.

Arături adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară s-au executat în procent de 56% din prevederi. Cele mai bune rezultate pînă acum au fost obţinute în regiunile Dobrogea (65%), Bucureşti (63%), Banat şi Crişana (cu cîte 62%), Mureş-Autonomă Maghiară (61%), Oltenia şi Galaţi (cu cîte 60%). În regiunile Cluj, Braşov şi Ploieşti, această lucrare este rămasă în urmă faţă de posibilităţile existente. Întrucît acum aproape în toate regiunile se eliberează importante mijloace de lucru de la însămînţări, se impune ca acestea să fie folosite din plin organizîndu-se lucrul în 2 schimburi, la cît mai multe tractoare, spre a se executa arături adînci pe întreaga suprafaţă.

Odată cu arăturile adînci este necesar să se transporte şi să se încorporeze în sol cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte organice şi chimice.

Anunţ

Centrul şcolar agricol Turnu Măgurele ţine examen de admitere la 15 noiembrie 1961 pentru şcolile:

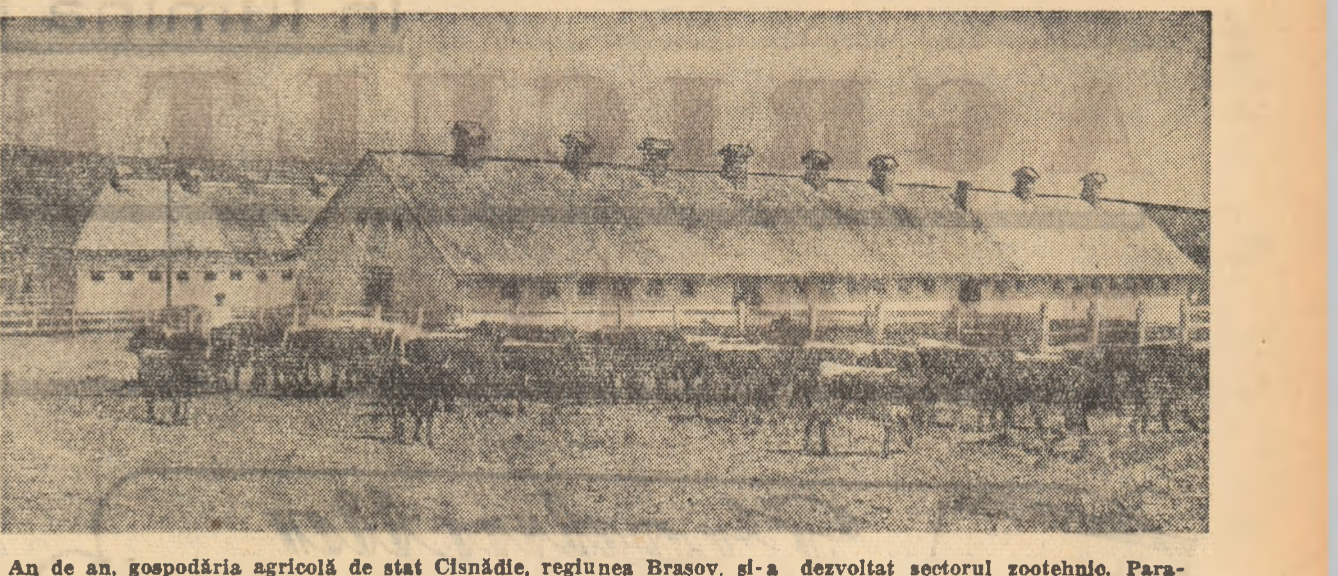
— Tehnică de contabilitate agricolă;
— Tehnică de îmbunătăţiri funciare;
— Tehnică de maiştri agricoli.

Candidaţii pentru şcolile tehnice trebuie să fie absolvenţi de şcoală medie cu sau fără examen de maturitate.

Se acordă burse celor ce îndeplinesc condiţiile.

Candidaţii pentru şcoala tehnică de maiştri agricoli trebuie să fie absolvenţi de şcoli profesionale agricole cu doi ani vechime în producţie.

Înscrierile se fac la centrul şcolar agricol Turnu Măgurele şi la „Şcoala de contabilitate agricolă" Bucureşti, calea Victoriei nr. 77, telefon 18.26.45.

An de an, gospodăria agricolă de stat Cisnădie, regiunea Braşov, şi-a dezvoltat sectorul zootehnic. Paralel cu creşterea numerică a efectivelor de animale, gospodăria a asigurat pentru acestea adăposturi trainice şi corespunzătoare, aşa cum se vede în fotografie Foto: AGERPRES

Căi importante pentru sporirea producţiei de lapte

În vederea ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc, Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. trasează lucrătorilor din agricultură sarcina creşterii numerice a şeptelului şi a sporirii productivităţii sale. În ceea ce priveşte creşterea bovinelor se prevede ca pînă în 1965, să se realizeze pe întreaga ţară un efectiv de 5.800.000 capete bovine din care 2.900.000 vaci, urmînd ca în gospodăriile agricole de stat efectivul de vaci să depăşească 300.000 capete, iar în gospodăriile agricole colective să ajungă la 1.100.000 capete. Pînă în 1965, producţia totală de lapte se va dubla atingînd 50.000.000 hl.

În scopul sporirii numărului de bovine, plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, recomandă gospodăriilor agricole de stat şi colective să-şi asigure efectivul de animale matcă în primul rînd prin păstrarea şi creşterea tuturor viţelelor provenite din prăsilă proprie.

CE ARATĂ EXPERIENŢA FRUNTAŞILOR

Sarcini importante a trasat plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a. c. şi în ceea ce priveşte creşterea producţiei de lapte. Astfel, în următorii ani, în fiecare gospodărie agricolă de stat şi colectivă, producţiile medii pe cap de animal trebuie să ajungă, printr-o mai bună furajare şi îngrijire, la nivelul celor obţinute de către unităţile agricole fruntaşe, ştiut fiind că o vacă nu poate fi rentabilă decît în cazul în care producţia de lapte depăşeşte cantitatea de 2.000 litri anual.

Există numeroase gospodării agricole de stat şi colective care obţin de pe acum producţii medii pe cap de animal peste nivelul sarcinilor prevăzute pentru anul 1965. Astfel, G.A.S.-urile Popeşti-Leordeni, Roşia şi Andrăşeşti din regiunea Bucureşti au realizat în anul 1960, în medie, peste 4.200 litri lapte pe cap de vacă furajată, iar gospodăriile agricole colective „V. Maiakovski" — Comloşul Mare, regiunea Banat, „8 Martie" — comuna Cîlnic, regiunea Hunedoara, „Filimon Sîrbu" — comuna Comana, regiunea Dobrogea, şi altele au obţinut producţii de peste 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Ing. I. FODOR
director general
în Ministerul Agriculturii

În privinţa creşterii tineretului **trebuie larg răspîndită experienţa pozitivă a gospodăriei agricole colective Hărman, regiunea Braşov, care în ultimii 3 ani dintr-un efectiv mediu de 247 capete tineret femel din prăsilă proprie, a obţinut 200 vaci, care au intrat în producţie aducînd venituri şi sporind averea obştească.**

Realizarea producţiei de lapte prevăzută pentru anul 1965 şi reducerea preţului de cost al laptelui, sînt legate în mod direct de creşterea şi ameliorarea efectivului de bovine şi în special de creşterea numerică a vacilor din rasele specializate pentru producţia de lapte. **Astfel G.A.C. „Olga Bancic" din comuna Palazu Mare, regiunea Dobrogea, crescînd 150 de vaci din rasa Roşie Dobrogeană în condiţii bune de îngrijire şi hrănire, a realizat în anul trecut o producţie medie de 3.012 litri lapte pe cap de vacă furajată, cu un consum de 1,2 U.N. pentru producerea unui litru de lapte (inclusiv raţia de întreţinere).**

ORGANIZAREA REPRODUCŢIEI

Pentru a obţine o producţie de lapte din ce în ce mai ridicată şi constantă, **este necesar ca fiecare vacă să producă anual un viţel.** Pentru aceasta este necesar ca animalele să fie ţinute într-o stare de întreţinere corespunzătoare reproducţiei, fiecare gospodărie trebuind să aibă un plan anual de montă şi să ţină o evidenţă clară a montei şi fătărilor. La întocmirea planului de montă şi fătări se va ţine seama ca **un număr cît mai mare de vaci să fete iarna. Este cunoscut faptul că vacile bine hrănite dau producţii mari de lapte în această perioadă a anului şi îşi menţin producţia ridicată şi în vară.**

Pentru asigurarea unei reproducţii raţionale, în ultimii ani a luat o mare dezvoltare însămînţările artificiale la animale. Astfel în 1960 au fost însămînţate aproape 400.000 de vaci revenind în medie circa 700 capete vaci de fiecare taur. Trebuie arătat însă că în această acţiune au fost săvîrşite şi anumite greşeli. Astfel în unele regiuni s-a procedat nejust retrăgîndu-se taurii din staţiunile de montă naturală înainte ca centrele de însămînţări artificiale să fie bine organizate şi dotate. Pentru lichidarea acestor deficienţe Ministerul Agriculturii a luat măsuri în vederea consolidării centrelor şi subcentrelor existente. **Potrivit indicaţiilor date la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a. c., pe viitor acţiunea de însămînţări artificiale se va extinde numai după ce aceste unităţi vor fi dotate cu utilajul şi mijloacele de transport necesare.**

Pînă în anul 1965 se vor însămînţa pe cale artificială circa 1.750.000 de vaci, adică 60—70 la sută din efectivul total existent în ţară.

AMELIORAREA RASELOR DE BOVINE

O altă cale importantă care duce la sporirea producţiei de lapte este **ameliorarea raselor existente.** Mergînd pe această linie **gospodăriile care au vaci din rasa Sură de stepă trebuie să procedeze la ameliorarea acestora cu tauri de mare valoare zootehnică din rasele raionate pentru zonele respective.** Numeroase unităţi agricole socialiste din regiunea Ploieşti care au încrucişat vacile din rasa Sură de stepă cu tauri din rasa Brună au obţinut metişi cu o greutate corporală mai mare decît aceea a Surei de stepă, cu conformaţie mai bună şi cu o producţie de lapte sporită. Faţă de numai 900 litri cît dădea în medie o vacă din rasa locală s-a ajuns ca metişii să dea o producţie de 2.084 litri lapte la lactaţia I, şi 3.034 litri la lactaţia a III-a.

Metoda care asigură cel mai înalt grad de perfecţionare a raselor de vaci şi crearea de noi linii, cu însuşiri productive superioare, este selecţia. Aplicînd lucrările de selecţie în mod sistematic concomitent cu asigurarea unei alimentaţii corespunzătoare, gospodăria agricolă colectivă „V. Maiakovski" din comuna Comloşul Mare, regiunea Banat, a sporit producţia medie de lapte la vacile din rasa Bălţată Romînească de la 2.157 litri în 1957 la 3.320 litri lapte în 1960.

Pentru efectuarea selecţiei în bune condiţii este necesar ca în fiecare fermă zootehnică să se ţină o evidenţă bine organizată, privind fătările, evidenţa produşilor rezultaţi şi dezvoltarea acestora producţia de lapte etc.

În anii regimului democrat-popular, în ţara noastră a luat fiinţă o reţea de centre de selecţie ale Ministerului Agriculturii. Pe baza controlului producţiei de lapte efectuat de aceste unităţi s-a putut introduce pentru prima dată în anul 1960, **registrul genealogic de stat care va constitui evidenţa celor mai productive animale şi baza principală de selecţie în cadrul raselor.** Astfel pentru început s-a înscris un număr de 2.849 vaci şi 81 tauri care constituie de pe acum o matcă pentru identificarea taurilor cu însuşiri amelioratoare. **În anii planului şesenal lucrările de selecţie se vor extinde pe un număr mult mai mare de animale. În acest sens se prevede ca în 1965 să se controleze producţia de lapte la peste 400.000 de vaci.**

Muncind organizat, mobilizînd în acţiunea de dezvoltare a creşterii animalelor toţi factorii de răspundere, vom putea realiza şi chiar depăşi sarcinile trasate de Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., asigurînd astfel în următorii ani o abundenţă de produse alimentare de origină animală, chezăşie sigură a ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

ANUNŢ

În ziua de 27 noiembrie a.c. se va ţine un concurs pentru ocuparea posturilor de medici veterinari vacante la Laboratoarele veterinare regionale.

Candidaţii vor trimite pe adresa Ministerului Agriculturii, Direcţia Sanitară Veterinară, următoarele acte:

— Cerere de înscriere la concurs
— Autobiografie
— Copie certificată după actele de studii (diploma examenului de stat, etc.).
— Certificat de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti.
— Certificat de vechime în muncă (ambele eliberate de unitatea în care lucrează).
— Lucrările ştiinţifice ale candidatului în cîte un exemplar.

Cererile se primesc pînă la 25 noiembrie a.c. Informaţii suplimentare se pot obţine la serviciile zooveterinare regionale sau la Direcţia Sanitară Veterinară, telefon 14.96.06.

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN MĂDĂRAŞ

Despre munca plină de roade a colectiviştilor din Mădăraş, regiunea Crişana, ne vorbeşte grăitor şi această imagine care reprezintă un aspect general al gospodăriei colective de aici

In lumina Programului P. C. U. S.

AGRICULTURA SOVIETICĂ — pe o treaptă tot mai înaltă

Marele și eroicul popor sovietic, oamenii muncii din lumea întreagă au trăit un eveniment de însemnătate istorică mondială: Congresul al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — Congresul care a dezbătut și adoptat măreţul Program de construire a primei societăţi comuniste din istoria omenirii.

„Comunismul — se arată în noul Program al P.C.U.S. — este o orînduire socială fără clase, în care mijloacele de producţie sînt proprietatea unică a întregului popor, în care există o deplină egalitate socială a tuturor membrilor societăţii, în care, paralel cu dezvoltarea multilaterală a oamenilor, vor creşte şi forţele de producţie pe baza ştiinţei şi tehnicii în continuă dezvoltare şi în care toate izvoarele avuţiei sociale vor ţîşni impetuos, din plin şi se va înfăptui măreţul principiu „de la fiecare după capacităţi, fiecăruia după nevoi". Comunismul este o societate a oamenilor muncii liberi şi conştienţi, societate cu un înalt grad de organizare, în care se va statornici autoadministrarea obştească, în care munca va deveni pentru toţi prima cerinţă vitală, o necesitate înţeleasă, iar capacităţile fiecăruia vor fi aplicate cu cel mai mare folos pentru popor".

În decurs de două decenii, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi poporul sovietic vor crea baza tehnico-materială a comunismului — vor transforma industria U.R.S.S. în industria cea mai perfecţionată şi mai puternică din lume, din punct de vedere tehnic, prin continua dezvoltare a industriei grele. Pe această bază vor fi reutilate din punct de vedere tehnic toate celelalte ramuri ale economiei naţionale: agricultura, industria bunurilor de consum, construcţiile, transporturile, telecomunicaţiile, precum şi ramurile care servesc nemijlocit la satisfacerea nevoilor curente ale oamenilor.

O agricultură înfloritoare, multilateral dezvoltată şi de o înaltă productivitate

În Raportul prezentat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., tovarăşul N. S. Hruşciov, referindu-se la agricultură, a subliniat printre altele: „Am îndeplinit prima parte a planului cooperatist leninist — am făcut ca ţărănimea să păşească pe calea colhozurilor, am creat o largă reţea de sovhozuri, am întărit colhozurile şi sovhozurile. Acum va trebui să facem un nou pas hotărîtor înainte — să asigurăm înflorirea tuturor colhozurilor şi sovhozurilor, să ridicăm producţia lor la un nivel demn de comunism. În etapa actuală de construire a comunismului, P.C.U.S. consideră că **principalele sarcini în domeniul agriculturii, sînt:** obţinerea unui belşug de produse de calitate superioară pentru popor şi de materii prime pentru industrie; asigurarea trecerii treptate a satului sovietic la relaţii sociale comuniste şi lichidarea în esenţă a deosebirii dintre oraş şi sat pe baza avîntului puternic al forţelor de producţie ale agriculturii".

Mecanizarea multilaterală şi folosirea consecventă a metodelor intensive, constituie principala cale pentru dezvoltarea agriculturii şi pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale ţării, în ce priveşte produsele agricole. Pe baza ştiinţei şi a experienţei înaintate, se va atinge un înalt nivel agrozootehnic în toate colhozurile şi sovhozurile, asigurîndu-se sporirea considerabilă a recoltei la hectar la toate culturile şi mărirea cantităţii de produse obţinute efectiv la hectar cu cheltuieli minime de muncă şi de mijloace.

În termenele cele mai scurte cu putinţă se va asigura tuturor colhozurilor şi sovhozurilor un complex de maşini corespunzător tehnologiei înaintate a producţiei agricole; o grijă deosebită va fi acordată construirii de maşini în scopul introducerii unor metode mai înaintate de recoltare a cerealelor, în scopul mecanizării complete a cultivării porumbului, bumbacului, inului, sfeclei de zahăr, cartofilor, precum şi creării mijloacelor tehnice necesare mecanizării muncilor în sectorul zootehnic. În agricultura Uniunii Sovietice, vor fi introduse maşini mai productive, îndeosebi tractoare, combine, mijloace de transport. Se va organiza producţia unor noi tractoare cu viteze sporite şi cu o putere de 200—220 C.P. şi a uneltelor corespunzătoare pentru regiunile de stepă ale Uniunii Sovietice. În această problemă a şi fost adoptată o hotărîre a C.C. al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Asemenea tractoare vor fi de 3—4 ori mai productive decît tractoarele „DT-54", folosite astăzi, şi introducerea lor în producţie va asigura uriaşe avantaje economice. În Uniunea Sovietică există aproximativ 80.000.000 hectare de pămînt arabil, pe care pot fi folosite agregate puternice. Prin urmare, avantajele economice de pe urma introducerii unor agregate de acest fel vor spori de mai multe ori.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice consideră ca una din cele mai importante sarcini electrificarea rapidă a agriculturii. Pentru nevoile producţiei şi pentru nevoile traiului de zi cu zi, toate sovhozurile şi colhozurile vor fi alimentate cu energie electrică de la sistemele energetice de stat, precum şi prin construirea de centrale electrice săteşti.

Reutilarea tehnică a agriculturii trebuie să se îmbine cu cele mai înaintate forme şi metode de organizare a muncii şi producţiei, cu ridicarea prin toate mijloacele a nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii din producţia agricolă. În colhozuri şi sovhozuri vor fi tot mai mulţi lucrători calificaţi care şi-au însuşit tehnica nouă şi care au o pregătire de specialitate în domeniul agriculturii. Are o mare importanţă întreţinerea cu grijă a maşinilor agricole, folosirea lor cît mai eficientă.

Pentru a se asigura recolte bogate, stabile, mereu crescînde, pentru a feri agricultura de acţiunile dăunătoare ale forţelor oarbe ale naturii, îndeosebi de secetă, şi pentru sporirea considerabilă a fertilităţii solului, precum şi pentru avîntul rapid al creşterii animalelor este necesar:

— să se înfăptuiască repartizarea ştiinţific fundamentată a agriculturii pe zone şi regiuni natural-economice, o mai profundă şi mai stabilă **specializare** a ei, sporindu-se cu precădere producţia acelor produse agricole pentru care există cele mai bune condiţii şi care se obţin cu cele mai mici cheltuieli;

— să se introducă în toate colhozurile şi sovhozurile, **potrivit cu condiţiile locale** şi cu specializarea fiecărei unităţi, **un sistem ştiinţific fundamentat de măsuri agrotehnice şi zootehnice,** care să asigure cea mai eficientă folosire a pămîntului şi îmbinarea rentabilă din punct de vedere economic a ramurilor, cea mai bună structură a suprafeţelor cultivate, înlocuindu-se culturile puţin valoroase şi care dau recolte mici cu culturi valoroase care dau recolte mari; să se obţină ca fiecare colhoz şi sovhoz să-şi însuşească practic metodele agrotehnice înaintate, aplicînd asolamente raţionale şi folosind numai seminţe de soi la toate culturile; să se creeze în toate regiunile o bază furajeră trainică, să se generalizeze în colhozuri şi sovhozuri realizările înaintate din domeniul zootehniei;

Pămînturile desţelenite au dat poporului sovietic miliarde de puduri de cereale. În fotografie: Grîu obţinut pe pămînturile din R. S. S. Cazahă, expus la Expoziţia agricolă de la Alma-Ata.

— să se înfăptuiască **chimizarea raţională şi multilaterală a agriculturii** — să se satisfacă pe deplin nevoile ei în ce priveşte îngrăşămintele minerale, mijloacele chimice şi biologice de combatere a buruienilor, bolilor şi dăunătorilor plantelor şi animalelor; să se asigure în toate colhozurile şi sovhozurile folosirea cît mai bună a îngrăşămintelor din surse locale;

— să se aplice pe scară largă **realizările ştiinţei biologice,** îndeosebi microbiologia, care capătă o importanţă tot mai mare pentru sporirea fertilităţii solului;

— să se aplice un vast program **de lucrări de irigaţii** pentru irigarea şi alimentarea cu apă a milioane de hectare de pămînturi noi în regiunile secetoase şi pentru avîntul agriculturii irigate existente; să se extindă lucrările de plantare a perdelelor forestiere de protecţie, construirea de bazine de apă, alimentarea cu apă a păşunilor şi efectuarea de lucrări de ameliorare pe terenurile cu exces de umiditate; să se ducă o luptă sistematică împotriva eroziunii solului provocată de ape şi vînturi. Se va acorda o mare atenţie ocrotirii şi folosirii raţionale a bogăţiilor forestiere, a apelor şi a celorlalte bogăţii naturale, refacerii şi sporirii lor.

Partidul va sprijini dezvoltarea **ştiinţei agricole,** va îndruma eforturile creatoare ale oamenilor de ştiinţă spre tratarea problemelor esenţiale ale dezvoltării rapide a agriculturii, va lupta pentru aplicarea practică şi pentru răspîndirea largă a realizărilor ştiinţei şi experienţei înaintate în producţia vegetală şi animală. Institutele ştiinţifice şi staţiunile experimentale sînt chemate să devină verigi importante în conducerea agriculturii, iar oamenii de ştiinţă şi specialiştii — organizatori nemijlociţi ai producţiei agricole. În fiecare regiune sau grup de regiuni de acelaşi tip zonal trebbuie să existe centre agricole ştiinţifice care să dispună de mari gospodării proprii, de o bază tehnică-materială modernă şi care să elaboreze recomandări pentru sovhozuri şi colhozuri, potrivit particularităţilor regiunii respective. Institutele de cercetări şi de învăţămînt agricol trebuie situate cu precădere în localităţi rurale, să fie legate nemijlocit de procesul producţiei agricole pentru ca studenţii să înveţe şi să lucreze, să lucreze şi să înveţe.

Toate colhozurile vor deveni puternice şi vor obţine venituri mari

Conducîndu-se după genialul plan cooperatist elaborat de Vladimir Ilici Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a ridicat milioanele de ţărani la o viaţă nouă. Orînduirea colhoznică a făcut ca ţărănimea sovietică să cunoască bunăstarea şi binefacerile culturii — să devină cea mai înaintată ţărănime din lume.

Noul Program al P.C.U.S. deschide colhozurilor perspective grandioase. Toate colhozurile — se subliniază în Program — să devină puternice din punct de vedere economic, să obţină venituri mari. Politica P.C.U.S. faţă de colhozuri se întemeiază pe îmbinarea intereselor întregului popor cu cointeresarea materială a colhozurilor şi a colhoznicilor în rezultatele muncii lor. Statul va contribui la creşterea forţelor de producţie ale orînduirii colhoznice, la avîntul economic al tuturor colhozurilor; trebuie totodată să crească şi aportul ţărănimii colhoznice la construirea societăţii comuniste.

Statul va asigura satisfacerea deplină a nevoilor colhozurilor în ce priveşte tehnica modernă, piesele de schimb, produsele chimice şi alte mijloace de producţie, va pregăti sute de mii de noi lucrători calificaţi, va spori considerabil investiţiile la sate, paralel cu extinderea investiţiilor proprii ale colhozurilor. Colhozurile vor fi sprijinite să sporească veniturile lor prin creşterea producţiei agricole şi reducerea preţului ei de cost.

O condiţie a dezvoltării cu succes a colhozurilor este îmbinarea justă **a acumulărilor şi consumului** cu prilejul repartizării veniturilor. O mare însemnătate are perfecţionarea metodelor de normare şi retribuire a muncii în colhozuri, aplicarea retribuirii suplimentare a muncii şi a altor forme de stimulare materială pentru cele mai bune rezultate economice. Este necesar — se precizează în noul Program al P.C.U.S. — să se asigure egalizarea, într-o măsură tot mai mare, a condiţiilor economice de sporire a veniturilor pentru colhozurile aflate în condiţii natural-economice inegale în diferite zone, precum şi în interiorul aceloraşi zone, pentru ca să se realizeze mai consecvent principiul retribuirii egale la muncă egală pe scara întregului sistem colhoznic. Fiecare colhoz trebuie să-şi organizeze producţia pe bază de hozrasciot.

Prin munca sa organizatorică şi prin măsurile politicii economice, partidul va urmări ca, în cursul anilor următori, rămînerea în urmă a colhozurilor slabe din punct de vedere economic să fie lichidată în întregime şi **toate colhozurile să devină puternice din punct de vedere economic, să obţină venituri mari.** Partidul trasează sarcina de a se întări şi de a se educa necontenit cadrele colhoznice, de a se asigura desfăşurarea continuă a democraţiei colhoznice, dezvoltarea principiului conducerii colective a treburilor colhozurilor.

Pe măsura dezvoltării colhozurilor vor creşte fondurile lor de producţie fixe, în care mijloacele tehnice moderne vor ocupa un loc precumpănitor.

Avîntul economic al colhozurilor va permite să se perfecţioneze **relaţiile din cadrul colhozurilor:** sporirea gradului de socializare a producţiei; apropierea normării, organizării şi retribuirii muncii de nivelul şi formele statornicite în întreprinderile de stat, înfăptuirea trecerii la retribuirea lunară garantată a muncii; dezvoltarea mai largă a deservirii sociale (alimentaţia publică, grădiniţele şi creşele de copii, instituţiile social-culturale etc.).

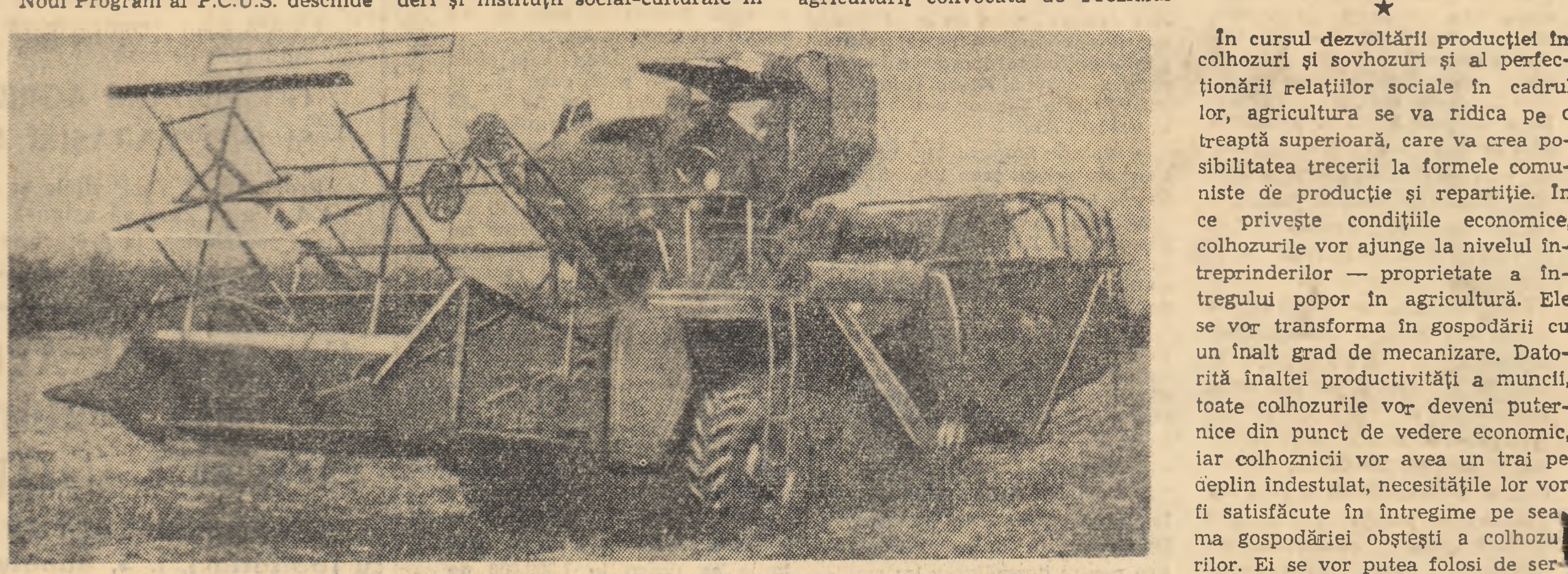
Intr-o anumită etapă, gospodăria obştească a colhozurilor va atinge un asemenea nivel de dezvoltare, încît va deveni cu putinţă ca nevoile colhoznicilor să fie satisfăcute în întregime pe seama resurselor ei. Pe această bază, gospodăria auxiliară personală va deveni perimată din punct de vedere economic. Atunci cînd gospodăria obştească a colhozurilor va putea să înlocuiască în întregime gospodăria auxiliară personală a colhoznicilor, cînd colhoznicii se vor convinge ei înşişi că nu este avantajos să aibă o gospodărie pe lîngă casă, vor renunţa la ea de bună voie.

Odată cu creşterea forţelor de producţie se vor dezvolta legăturile de producţie intercolhoznice, procesul de socializare a gospodăriei nu se va limita la fiecare colhoz în parte. Este necesar să fie stimulată practica de a se construi în comun întreprinderi şi instituţii social-culturale intercolhoznice, centrale electrice de stat şi colhoznice, întreprinderi pentru prelucrarea primară, depozitarea şi transportarea produselor agricole, întreprinderi pentru diferite feluri de construcţii, pentru producţia de materiale de construcţie, de elemente prefabricate etc.

Pe măsura creşterii avuţiei obşteşti, colhozurile vor participa tot mai mult la crearea de întreprinderi şi instituţii social-culturale de folos obştesc, şcoli-internat, cluburi, spitale, case de odihnă. Toate aceste procese, care trebuie să se desfăşoare pe baza liberului consimţămînt şi a condiţiilor economice necesare, vor imprima treptat proprietăţii cooperatist-colhoznice caracterul de proprietate a întregului popor.

Noul Program al P.C.U.S. prevede extinderea producţiei de porumb boabe, precum şi de culturi leguminoase. În fotografie: În sovhozul „Tavria" s-a obţinut în acest an o recoltă bogată de porumb. Nila Tuino, una din lucrătoarele acestui sovhoz, are de ce să fie mîndră.

Una din cele mai importante sarcini este lupta pentru mecanizarea şi electrificarea continuă a agriculturii. În fotografie: o modernă maşină de recoltat

Sovhozurile — fabrici de prim rang, mecanizate şi bine organizate

În lupta pentru crearea unui belşug de produse agricole, sovhozurile ca întreprinderi socialiste înaintate la sate vor spori necontenit producţia şi vor îmbunătăţi calitatea produselor, vor obţine un ritm înalt de creştere a productivităţii muncii, vor reduce continuu preţul de cost al producţiei şi vor ridica rentabilitatea producţiei. Aceasta, prevede Programul P.C.U.S., necesită o specializare raţională din punct de vedere economic a sovhozurilor. Va creşte rolul lor în aprovizionarea cu alimente a populaţiei orăşeneşti. Ele trebuie să devină fabrici de prim rang — mecanizate şi bine organizate — producătoare de cereale, bumbac, carne, lapte, lînă, legume, fructe şi alte produse, să dezvolte prin toate mijloacele cultura de seminţe selecţionate şi creşterea animalelor de rasă.

În cuvîntarea rostită la 2 noiembrie la Consfătuirea în problemele agriculturii convocată de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. în Palatul Congreselor din Kremlin, Nikita Sergheevici Hruşciov a declarat că problema cea mai importantă este folosirea justă a pămîntului, schimbarea structurii suprafeţelor însămînţate în scopul sporirii producţiei de cereale şi de produse animaliere.

Sovhozurile sînt chemate să constituie pentru colhozuri un exemplu de aplicare a metodelor înaintate, de conducere a producţiei sociale, metode fundamentate ştiinţific şi avantajoase din punct de vedere economic, un exemplu de înaltă cultură şi productivitate a muncii.

Baza tehnică-materială a sovhozurilor se va lărgi şi se va perfecţiona; în cadrul lor condiţiile de viaţă materiale şi culturale se vor apropia de cele de la oraşe. Conducerea sovhozurilor trebuie să fie organizată pe baze tot mai democratice, ridicîndu-se rolul colectivelor de muncitori şi funcţionari, al adunărilor sindicale şi al consfătuirilor de producţie în rezolvarea problemelor economice şi social-culturale.

În procesul dezvoltării continue a colhozurilor şi sovhozurilor se vor întări legăturile lor reciproce de producţie şi legăturile lor cu întreprinderile industriale locale, se va extinde practica de a organiza în comun diferite unităţi industriale. Aceasta va asigura folosirea mai uniformă şi mai deplină în decursul anului a forţei de muncă şi a resurselor de producţie, va spori productivitatea muncii sociale şi va contribui la ridicarea nivelului de trai, material şi cultural al populaţiei. In măsura în care aceasta este util din punct de vedere economic, se vor forma treptat uniuni agroindustriale în care agricultura se va îmbina organic cu prelucrarea industrială a producţiei ei, concomitent cu specializarea şi cooperarea raţională a întreprinderilor agricole şi industriale.

★

În cursul dezvoltării producţiei în colhozuri şi sovhozuri şi al perfecţionării relaţiilor sociale în cadrul lor, agricultura se va ridica pe o treaptă superioară, care va crea posibilitatea trecerii la formele comuniste de producţie şi repartiţie. În ce priveşte condiţiile economice, colhozurile vor ajunge la nivelul întreprinderilor — proprietate a întregului popor în agricultură. Ele se vor transforma în gospodării cu un înalt grad de mecanizare. Datorită înaltei productivităţi a muncii, toate colhozurile vor deveni puternice din punct de vedere economic, iar colhoznicii vor avea un trai pe deplin îndestulat, necesităţile lor vor fi satisfăcute în întregime pe seama gospodăriei obşteşti a colhozurilor. Ei se vor putea folosi de serviciile cantinelor, brutăriilor, spălătoriilor, grădiniţelor şi creşelor de copii, cluburilor, bibliotecilor, stadioanelor. Retribuirea muncii colhoznicilor se va face la fel ca în întreprinderile proprietate a întregului popor, ei vor beneficia de toate formele de asistenţă socială (pensii, concedii etc) pe seama fondurilor colhozurilor şi ale statului.

Satele colhoznice se vor transforma treptat în localităţi comasate de tip urban. cu case de locuit confortabile, cu servicii comunale, cu întreprinderi pentru deservirea nevoilor curente ale populaţiei, aşezăminte culturale şi medicale. În ultimă instanţă, condiţiile culturale şi de trai ale populaţiei de la sate vor ajunge la nivelul celor de la oraşe.

★

In cel de-al 44-lea an de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, agricultura sovietică, în plin avînt, porneşte pe o treaptă mai înaltă, aşa cum prevede noul Program al P.C.U.S. Ea va servi şi pe viitor o pildă luminoasă pentru toţi cei ce muncesc pe ogoare, în oricare parte a globului pămîntesc.

RADU SANDU

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"